

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Baptiste Mantuani Bucolica// seu Adulescentia in decem
aeglogas diuisa//**

Baptista <Mantuanus>

Hagnoiae, 1517

VD16 S 7197

Hermanni Bvschii Oda De Contemnendo mundo, & amanda sola uirtute &
scientia, ...

urn:nbn:de:bvb:12-bsb00004847-4

F. BAPTISTA MANTVANVS

struxerunt, & magni saluatoris matri dedicauerunt. Iam enim ipsa e terris sublata caelestem migrauerat ad patriam, & unanimes ei diuinos tenues tñ quotidie reddebant honores, reddituri tñ maiores si potuissent magis pie q̄ magnifice colebant. Iam mutata erat in baptismum circumcisio. Et ecce magno armorum impetu barbari prorumpentes e Ierusalem omnia uicina loca ferto flammarum uastauerunt, & plurimi Carmelitarum gladiis caesi sunt, pauci uero qui tantae cladi superfuerunt nauibus euecti in Gallias uenerunt, qui procedente tempore seu propter loci mutationem seu propter malorum consuetudinem (ut fit) ceperunt paululum languescere, inter quos Thomas quidam gallus q̄ pristinum feruorem adhuc in pectore fouebat cum paucis in Italiam se cõtulit. Sic em̄ deo uisum est, ut ea regio quae caeteris omni munere praestat, hoc etiam uirorum habeat ornamentum. Turpe nanq̄ quum res ulla tñ uno indiget ad perfectionem id non addere (si possis) ut perfecta sit. Verum non solum Italiae, sed etiam uiro sancto deus ipse consuluit, illi enim dedit cuius uitam possit imitari, isti uero purpurei diadema martyrii. Nam dum bene beateq̄ uiueret a quibusdam inuidis apud summum pontificem captus accersitur, & post carcerem, post tormenta, post cruciatus, tandem quum nihil damnabile reperissent, grauius inuestigarunt quod iure non potuerunt, iniuria perficere fortiter accinguntur, & comburẽdum scelerato rogo commiserunt. A quo prorũpis effrate liuor in amphibalũ? Vides ne cãdidissimum eius amphibalum, quout nos utebatur purę conscientiae testimonium esset? q̄ si non ut hominẽ uerebare, saltem ut magnae matris militem ueritus esses. Sed tñ illum non occidisti, nequit enim anima extingui, sed illius terrenum corpus uiolando fecisti, ut citius uita donaretur aetherna. Huius flammam non Sceuolae rogo, sed Laurentii posse comparari non dubito, dicant quid uelint, obstrepant, clamitent & insaniant ille summo uiuit olympo. ADRI. Narrasti triste facinus ipsis qui intulerunt diu multumq̄ deploradũ, & qui posset malefactoribus delicti ueniam impetrare alius Thomas nõ superfuit. GIGO. Sed multa de hoc uiro, multa etiam de praedictis fratribus silentio praeteriui, non em̄ quo pacto ipsi a morte quem incoluerunt, & ab ecclesia quam confecerunt cognomen acceperunt. Dixi scilicet ut fratres beatæ Mariæ montis Carmeli nuncupati sint, nec ut eorum priuilegia ab Alberto hierosolymorum patriarcha condita, & ab Innocentio quarto Pontifice Summo comprobata fuerint, sed hæc alto tempore dicenda reseruo. Hæc ad presens habui quæ de Beata Vita dicerem, qua muniti utinam ad illam immortalem gloriam olim peruenire possimus.

HERMANNI BVSCHII ODA DE CONTEMNENDO

mondo, & amanda sola uirtute & scientia,

Ipsæ cum solus uarios retracto
Exitus uitæ studiumq̄ nostræ
Dispar, & curas sibi dissidentes
Cassaq̄ uora.

DE VITA BEATA

Rideo partos hominum triumphos
Regium nomen, nitidamq; rubri
Littoris concham, tyriocq; pictas
Murice uestes.

Rideo quicquid legitastur auri
Fertiles campos Libyæ, Sabæi
Pulueris fumos, Solymiq; munus
Balsama regni

Rideo merces alio petitas
Sole, rostratis cupide carinis
Et per ignoti sinuosa uectas
Littora ponti

Rideo thermas, celebres & arcus
Poricus, spectacula, narrationes
Citreos orbis, niueocq; ductas
Marmore uillas.

Rideo lusus, hilaresq; mensas
Et puellarum fragilem decorem
Plectra, concentus, choreas, rosarum
Sutile textum.

Rideo luxum Babyloniorum
Indiæ regum, Sybariticos &
Persicos miror nihil apparatus
Deliciasq;.

Rideo lauripatinas Apici
Prandia Antoni simul & Vitelli
Prodigos mores, epulasq; Martis
Pontificumq;

Mutat & carpit malefida fors hæc
Gaudia, & quædam minuit senectus
Integer sanguis, bona forma, cedunt
Omnia morti

Sola non languet speciosa uirtus
Omnibus gemmis, opibusq; maior
Viuit, & nunquam deus exolefcit
Artis honestæ.

TETRASTICHON BAPTISTÆ MANTVANIIN

apostatam de se ipso loquentem.
Deposui benedictæ tuam, rapuiq; petrinam
Vestem, sic ditem fallere posse ratus
At mihi nil prodest uestis mutatio, nam me
Prodit caluicijs & mea lingua leuis